ליקוטי עצות — בגדים

בְּגָדִיםא. צָרִיךְ לִשְׁמֹר מְאֹד אֶת הַבְּגָדִים שֶׁלֹּא יְבַזֶּה אוֹתָם, רַק לְשַׁמְּרָם הֵיטֵב מִכְּתָמִים וְלִכְלוּךְ. כִּי הַבְּגָדִים בְּעַצְמָן הֵם דָּנִין אֶת הָאָדָם אִם אֵינוֹ מְכַבְּדָן כָּרָאוּי. וְכָל מִי שֶׁהוּא גָּדוֹל יוֹתֵר, צָרִיךְ לִשְׁמֹר אֶת הַבְּגָדִים יוֹתֵר. כִּי כָּל מִי שֶׁגָּדוֹל יוֹתֵר מְדַקְדְּקִין עִמּוֹ יוֹתֵר: (לק"א סי' כ"ט אות ג')

ב. עַל־יְדֵי שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵר אֶת הַבְּגָדִים מִכְּתָמִים, עַל־יְדֵי זֶה עוֹשֶׂה פֵּרוּד בֵּין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. וְאָז שׁוֹלֶטֶת שִׁפְחָה בִּישָׁא שֶׁהוּא מַלְכוּת הָרְשָׁעָה, וְהוּא כְּמוֹרֵד בַּמַּלְכוּת. וְעַל־יְדֵי זֶה פַּרְנָסָתוֹ בְּטֹרַח וּבְכָבֵדוּת (שם אות ג' ה')

ג. עַל־יְדֵי שֶׁעוֹשִׂין לְבוּשׁ נָאֶה לַצַּדִּיק, עַל־יְדֵי זֶה מַלְבִּישׁ אֶת הַשְּׁכִינָה בִּלְבוּשִׁין דִּנְהִירִין, וְנִמְתָּקִין כָּל הַדִּינִים: (לק"א סי' מ"ב)

ד. הַבְּגָדִים יִהְיוּ שְׁלֵמִים תָּמִיד וְלֹא קְרוּעִים. כִּי כְּשֶׁהַבְּגָדִים קְרוּעִים חַ"ו, הוּא קִלְקוּל הַשְּׁמִירָה. כִּי הַבְּגָדִים הֵם בְּסוֹד הַחַשְׁמַ"ל שֶׁהוּא שְׁמִירָה (לק"א סי' קכ"ז)

ה. הַבַּעַל דָּבָר וְהַסִּטְרָא אַחֲרָא תּוֹפֶסֶת אֶת הָאָדָם בְּבִגְדוֹ, דְּהַיְנוּ שֶׁמַּטְרִיד אוֹתוֹ בְּטִרְדַּת בְּגָדָיו וּמַלְבּוּשָׁיו. כִּי טִרְדַּת הִצְטָרְכוּת הַמַּלְבּוּשִׁים וּבְגָדִים שֶׁל הָאָדָם הֵם מְבַלְבְּלִין מְאֹד אֶת הָאָדָם, וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אַךְ מִי שֶׁלִּבּוֹ חָזָק בַּה' אֵינוֹ מַשְׁגִּיחַ עַל זֶה, אַף עַל פִּי שֶׁאֵין לוֹ בֶּגֶד לִלְבֹּשׁ, הוּא עוֹשֶׂה אֶת שֶׁלּוֹ בַּעֲבוֹדַת ה' כְּפִי מַה שֶּׁיָּכוֹל, עַד יַשְׁקִיף וְיֵרֶא ה' מִשָּׁמַיִם: (שיחות הר"ן ק')